

טד ונינה ביום גשם

מרגריט גה אנג'לי

טד בן ארבע ונינה בת שש עמדו ליד החלון. טיפי הכלבלב עמד לידם אך הוא היה קטן מדי כדי להגיע לאדן החלון.

על עץ הדובדבן בגינה ישב בולבול ושר להם שירי עידוד. על העץ נראו ניצני עלים. היה כבר אביב! אבל היה יום שבת, ללא גן ילדים, ללא בית הספר. ונוסף לכך גם ירד גשם!

ירד גשם חזק ונזל בזגזג על שמשת החלון.

"ראי נינה" אמר טד "הגשם בוכה!"

"וי! ודווקא רציתי לצאת היום."

טד ונינה הלכו למטבח, שם אמא הכינה עוגיות.

"נינה, תביאי לי חמאה וביצים, בבקשה. טד, אנא הביא לי את הצמוקים"

אמרה אמא.

נינה ניגשה למקרר, הוציאה את הביצים ואת החמאה נתנה אותם לאמא.

טיפי הסתובב תחת השולחן. טד ניגש למזווה הלבן, הקטן, אבל המזווה היה גבוה מדי. הוא נאלץ לטפס על שרפרף כדי למצוא את הצמוקים.

אמא לקחה סוכר וגם תבלינים מתיבת התבלינים. התיבה הייתה ישנה מאוד. עוד מימי הסבתא. היא הייתה צבועה באדום עם ורד על המכסה. בתיבה הייתה קופסה עם קינמון, קופסה עם אגוז מוסקט ועוד אחד עם ציפורן.

"עכשיו תעמדו בצד" אמרה אמא "ותוכלו להסתכל."

נינה וטד אהבו להסתכל איך אמא אופה. לפעמים, כשהם התנהגו יפה במיוחד, אמא הסכימה להם לחתוך צורות מבצק. "אמא, אוכל אולי לחתוך אדם קטן?" שאלה נינה. "כן, תחתכי לך אדם קטן, ואתה טד תחתוך לך ברווז מהבצק." אמא ערבבה את העיסה, היא נתנה בקערה קצת חמאה וסוכר וגם כמה ביצים. עכשיו הכל היה מוכן להוספת תבלינים. אחרי התבלינים אמא שפכה עוד כוס חלב ואחר כך שקלה מידה של קמח והכניסה לקערה וגם קצת אבקת אפייה. אחרי שהכל התערבב יפה ביחד היא הורידה את הבצק על הקרש. הקרש היה מקורצף ולבן. גם המערוך

היה מקורצף ולבן.

אחרי שהבצק היה מגולגל ושטוח אמא שמה סינור לנינה ועוד אחד לטד. נינה עלתה על הספסל שאבא עשה לילדים וטד נעמד על חבית קטנה, הפוכה, והם חתכו את הצורות שלהם בבצק.

הם הרגישו את עצמם חשובים מאוד.

ואז אמא שמה את העוגיות לתנור, ותוך דקות מספר הן היו כבר מוכנות. אמא הסכימה להם לטעום ונינה וגם טד אכלו

עוגיות אחדות. הן היו טובות מאוד.

"מה נעשה עכשיו, אמא?" שאל טד.

"אני יודעת" אמרה נינה "אולי נשחק בעליית הגג?"

"אני חושבת שתוכלו לשחק בעליית הגג" אמרה אמא "אבל אתם צריכים להשגיח ולא לשבור או

לקלקל משהו. תבטיחו להיות זהירים?"
באותו הרגע טיפי התעורר ויצא מתחת השולחן.
"לא, טיפי" אמרה אמא "אתה לא תלך לשם. אתה תקרע את הכל
לחתיכות." היא הוציאה את טיפי לסככה. טד ונינה רצו מהמטבח. טיפי
ילל חרש, הוא רצה ללכת עם הילדים.
טד ונינה עלו לקומה השניה ואחר כך
במדרגות תלולות מאוד טיפסו לעליית הגג.
בקצה המדרגות היו מונחים חפצים
וקופסאות עוד מימי החגים והם נאלצו
לטפס מעליהם. טד נתקל במטאטא, נפל והפיל את הקופסאות

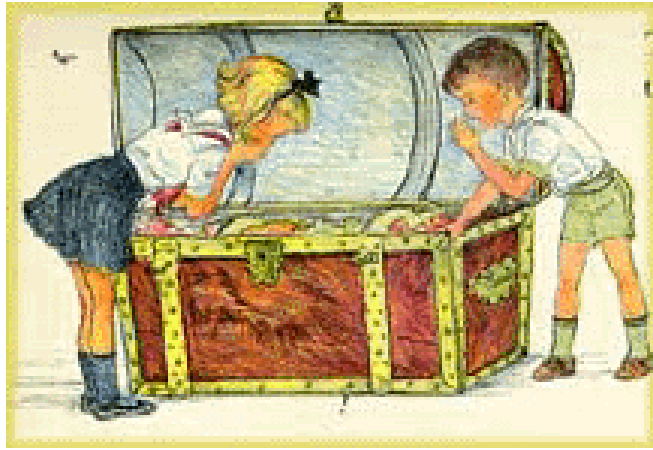

שנפלו למטה ברעש גדול.

אמא ידעה מיד מה קרה, גם בלי להסתכל. "תסדרו את הקופסאות, ילדים!" היא קראה. טד
ונינה תמיד השתוממו איך אמא יודעת את הכל. הרי היא למטה, במטבח!
ילדים התחילו להרים את הקופסאות ולהחזיר אותן למקומן. אחר כך נכנסו לעליית הגג.
ליד ארגז גדול וישן עמד גלגל טווייה, מאובק מאוד. כבר
שנים איש לא השתמש בו, פרט לעכביש שמן, שמיד ברח
כשהילדים נגעו בגלגל.
נינה לא אהבה עכבישים. היא התרחקה מהר מגלגל
הטווייה.
"הייתי רוצה לדעת מה יש כאן במזוודה הגדולה הזו.

תראה טד, כמה היא ישנה."

הייתה זו מזוודה עם מסמרי נחושת בצדדים וידית נחושת גדולה.

"כן" אמר טד "איזה מסמרים יפים. בואי נראה מה יש בפנים." "אני חושבת שהיא של סבא-רב שלנו" אמרה נינה וניסתה להרים את המכסה. אחרי כמה ניסיונות המזוודה נפתחה בחריקה.

הילדים הסתכלו לתוך המזוודה, ושניהם התעטשו! "זה ריח כמו אצל דודה עליזה!" אמרה נינה.

"זה כמו הריח של הספר הישן שאבא פעם הביא" אמר טד.

המזוודה הגדולה הייתה מלאה בדברים מעניינים ממש. דברים שחלק מהם הילדים עוד לא ראו אף פעם.

הייתה שם בובת חרסינה קטנה, בעלת שער

שחור. נינה התאהבה בה מיד.

הייתה שם אונייה קטנה עם ארובת נחושת. היא

נראתה כמו ספינת גרר. טד חשב שאולי אפשר

יהיה להפעיל אותה.

הייתה שם גם קופסה אדומה עם סגר מיוחד

ומרופדת בקטיפה אדומה. בתוכה היו שרשראות דקות, חרוזים צבעוניים וסיכה גדולה עם דמות

של גברת עליה.

נינה התלהבה מזה מאוד אבל טד החליט שזה סתם פסולת. הוא לא אהב אפילו את המניפה

מנוצות, אבל מצא גם כובע של חייל וניסה לחבוש אותו.

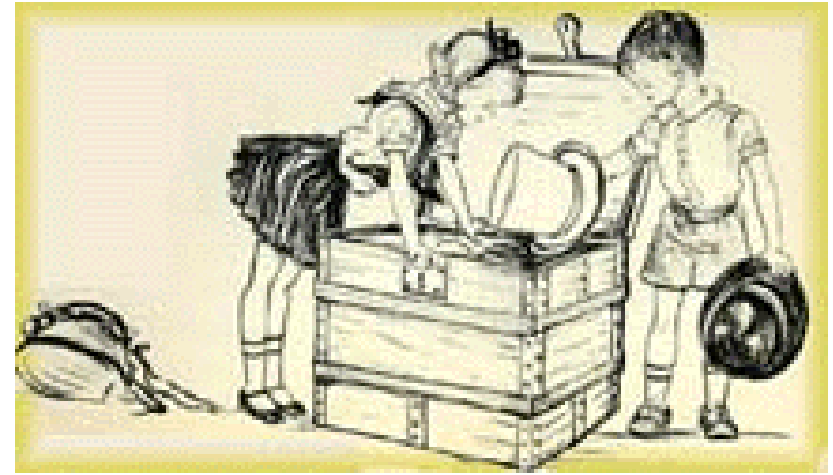
הם סגרו את המזוודה הישנה.
בחלון עמדה צנצנת בדמות יד המחזיקה בפרחי שושן. נינה
חשבה שכדאי שאמא תעמיד אותה בסלון למטה.
אחר כך הם החליטו לבדוק מזוודה נוספת. זו עם המכסה
המקומר. שם הם מצאו המון בגדים ישנים. למעלה מונחת
הייתה שמלת משי עם שרוולים ענקיים! הבטנה הייתה
קשיחה מאוד. נינה החליטה למדוד אותה. "ראה טד! איזה
שמלה מוזרה!"

טד לא שם לב. הוא הוציא מעיל גדול, בעל זנבות ארוכים וכפתורי נחושת.
"בואי ונתלבש בהם" אמר טד.
אחר כך עוד מצאו קופסת כובעים עגולה. בפנים נינה מצאה כובע של נשים.
הוא היה שונה לגמרי מהכובעים שהנשים לבשו עכשיו. הייתה בו נוצה
מקדימה ומאחור פרח תחת השוליים.
טד הסתכל סביב ובסוף ראה עוד מזוודה קטנה, מרובעת. שם היו כובעים
רבים. אחד היה שטוח עם הרבה סרטים ופרחים. אחד היה גבוה מאוד ומאוד
חלק.
טד ניסה את הכובעים, זה אחרי זה.
בסוף הם מצאו קופסת עץ חומה ובה הרבה צלחות עם פרחים צבועים עליהן.
"טד, בוא! נעשה לנו מסיבה! נתלבש יפה ונשחק ב'כאילו'!"

טד לבש את המעיל עם כפתורי נחושת, חבש גם את הכובע הגבוה וחלקלק. הכובע היה גדול
מדי וכמעט והסתיר לו את עיניו.

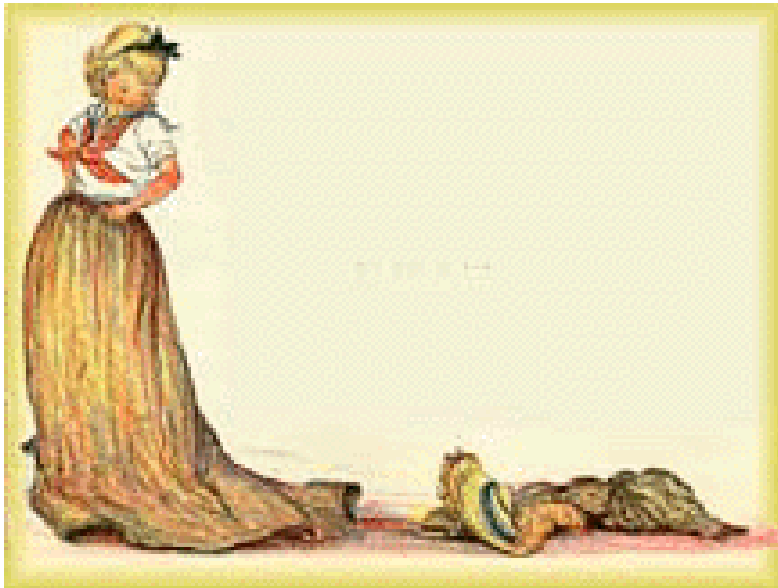
נינה לבשה את השמלה עם הבטנה הקשיחה ועם
חישוקים במותניים. גם היא לבשה עוד מעיל וחבשה
כובע עם נוצה גדולה. הנוצה נראתה מוזרה מאוד.
טד מצא שולחן שחור קטן ועגול בפינה. הוא הוציא
אותו למרות שרגל אחת התנדנדה קצת. תוך כדי כך
הפיל מנורת נפט ישנה, שאמא השתמשה בה
כשלפעמים חשמל כבה.
הזכוכית נשברה ברעש גדול.

נינה עלתה באותו הרגע במדרגות והסתבכה במעיל
הארוך שלבשה. היא חשבה שתראה כמו גברת מכובדת במעיל הזה, אך קשה היה לשמור על
מראה מכובד כשמקבלים מכה בקצה האף והנוצה
מהכובע נתקעת מאחורי האוזן!

היא קמה, ניערה את האבק וסידרה שוב את הכובע.
כעת נינה התחילה לערוך את השולחן העגול, אבל
הנוצה כל פעם נפלה מהכובע. וגם השרוולים הארוכים
של המעיל הפריעו, ולכן היא הורידה את הכובע והמעיל
על "בינתיים".

היא נהנתה מאוד לסדר את הצלחות היפות ובאמצע
השולחן היא שמה את הקערה הצבעונית.
בצד הם מצאו גם שני כיסאות מרופדים בשער סוסים
קשיח. כמה קפיצים מהמושבים בלטו החוצה וגם

הריפוד התפזר קצת.

הילדים התיישבו לשולחן ונינה התחילה כבר למזוג את ה"כאילו" תה, כשאמא עלתה במדרגות. היא בוודאי שמעה את הרעש של המנורה הנשברת וטד חשש קצת שיקבל נזיפה. נינה חששה גם כן, כי הוציאה את הכלים בלי לשאול רשות, אבל כשהילדים ראו את פניה של אמא ומגש בידה, הם ידעו שהכל יהיה בסדר.

"חשבתי שאולי תרצו לעשות לכם מסיבה ואני רואה שמצאתם את הכלים היפים. בכל אופן הבאתי לכם כמה כריכים וקקאו במקום ה'כאילו' תה."

היא מזגה את הקקאו לקנקן התה הצבעוני. "הגשם כמעט ונפסק" אמרה "וטיפי נובח. חשבתי שאולי תרצו

לצאת ולשחק אתו." אבל טד ונינה נהנו כל כך מהמסיבה שלהם שלא רצו להפסיק אותה.

